

A decorative border of small red hearts surrounds the entire page.

NAŠE DRAGE LIČNOSTI

MOJA DRAGA OSOBA

Postoji mnogo ljudi koji ispunjavaju moj život,koje volim i kojima se divim.To su moji roditelji,moja baka,ujaci,ali i moja učiteljica.Pisaću o njoj zato što sam od nje mnogo naučila,zato što mi je draga i zato što je moj uzor.Ona se zove Tanja Vrečko.

Moja učiteljica je vredna,brza i sve stiže.Naizgled krhka i nežna,a u stvari jaka i čvrsta.Često stroga,ali pravedna.Sa njom časovi nikada nisu dosadni.Kreativna je i puna lepih ideja.Iako je uvek spremna za šalu,traži ozbiljnost kada se uči.Meni je najlepša kada se smeje.Ali, kada se ona naljuti...Njene braon oči potamne još više.Primetim tada kako joj pramen, kratke,plave, kose padne na lice.Samo ga gurne iza uva i nastavi.Ljuti se kada smo neozbiljni i neodgovorni.Uči nas da budemo vredni i radni.Uspešna je i u sportu,pa i kod nas podstiče sportski duh.To što je elegantno obučena je uopšte ne sprečava da aktivno sa nama radi na času fizičkog.Ono što ja ne umem u baletankama,učiteljica može u štiklama.Zato dobije veliki aplauz od svojih đaka.

Volim svoju učiteljicu i srećna sam što sam dobila priliku da budem njen đak.Zbog nje sam poževela da i ja budem učiteljica.''Hvala Vam učiteljice na ovom divnom iskustvu.Ostanite i dalje takvi i bićete ponosni na svoje đake ''.

Mina Smoljanović

Moja draga osoba

Postoje ljudi koji zauzimaju posebno mesto u našem životu. Neko voli smo sebe,ali svako treba da ima svog prijatelja ili stariju osobu da mu pomognu u svemu. Imam mnogo dragih i poštenih osoba,ali ću vam ispričati smo o jednoj. Osoba o kojoj ću vam pričati je moj otac.

On se zove Dejan. Bavi se novinarstvom. Ima braon oči kao neka čokolada i braon kosu meku kao svila. Zabavan je, voli da se šali i pravi smešne trenutke. Mnogo voli da mesi razne specijalitete i ja volim da učestvujem u tome. Pomaže mom bratu i meni da naučimo izražajno da čitamo i napamet pesme ili dramski tekst. Mnogo voli da majstoriše i da poravlja stvari po kući. Uživa da provodi vreme na našem placu,da pravi roštilj,šiša travu,sređuje bazen i da igra fudbal sa mojim bratom Vukašinom. Ima puno prijatelja koji ga vole i poštuju. Dejan je jako human,pomaže ljudima koji imaju neki problem. Stalno je nasmejan i ništa mu nije teško. Kada me nešto muči,on se uvek potrudi da nađe rešenje. Moji drugari ga obožavaju,jer voli da se sa njima druži. Kada nas pozdravi preko radija,gde je vođitelj,mi smo oduševljeni. Voli da nas vodi na lepa putovanja i zanimljiva mesta i da nam ispunjava male željice.

Tata je jedan od mojih omiljenjih likova,jer je mnogo dobar čovek,veliki borac i puna ga volim. Vreme koje provodim sa njim je fantastično. On daje sve od sebe i nikad ne odustaje.

Lana Pantelić

UZ NJU MI JE LEPŠE DETINJSTVO

Osoba koju ću predstaviti je meni izuzetno draga i najbitnija u mom životu. To je moja mama.

Moja mama se zove Sanja. Ona je tridesetogodišnjakinja, srednjeg rasta. Ima duge trepavice. Oči koje sam nasledio od nje su zelenkaste. Po zanimanju je vaspitačica. Voli decu. Čak i posle nekog napornog dana skupi snage i strpljenja za mene. Trudi se da ispuni svaku moju želju. Volim kada zajedničko vreme provedemo u šetnji, igranju neke igrice i u razgovoru o proteklom danu. Mislim da nekad bespotrebno i previše brine, ali valjda su sve majke takve. Trudim se da budem dobar đak i poslušan da ona ne bi brinula. Kada mi treba pomoć pri učenju uvek je tu da mi pomogne.

Uz moju mamu mi je lepše detinjstvo. Želim da ostane takva kakva je, jaka, strpljiva, hrabra i najbolja na svetu!!!

Dario Mušćet

PREDSTAVIĆU VAM...

Svaki otac je u očima njegove dece veliki i snažan. Bez obzira na sve mane koje ima, čudno je to što vidimo samo ono najbolje u njima kad nam neko traži da ih opišemo u par reči. Predstaviću vam mog tatu.

Njegovo ime je Miodrag. Najlepše ime, zar ne? Miodrag ima crnu kosu, braon oči i najtopliji zagrljaj na svetu. On je za mene poseban. Po zanimanju je lekar. Svako veče kada dođe kući sa posla, poljubi me za laku noć i ispriča mi šta je radio tog dana. Moj tata je osoba pored koje se osećam bezbrižno i sigurno. On me uvek razume i svaku moju peticu nagradi poljupcem. Kada me nešto muči, ja mu ispričam, a on uvek nađe rešenje. Puno radi i zahvalna sam mu na svemu što imam. Ponekad sedne u fotelju i zaspi od umora, pa ga poljubim i pokrijem da se ne prehladi. Kada porastem volela bih da budem plemenita, dobra osoba, uvek spremna da pomogne drugima, kao moj tata.

Hvala ti tata. Tebi posvećujem ovaj sastav, sa velikom željom da dobijem peticu i još jedan najtopliji poljubac od tebe.

Antonija Nastić

PREDSTAVIĆU VAM...

Postoji dosta osoba koje me okružuju, ali izabrala sam da vam predstavim baš ovu dobru osobu, koja je moje detinjstvo učinila nezaboravnim. To je moj deka, Boža.

Deka ima braon oči i čaroban osmeh. Lice mu je bledo, a kosa seda. Uvek je nasmejan. Voli da se šali. Pre nego što je otišao u penziju bio je šef kontrole u fabrici traktora. Ima pedeset godina radnog staža. Sada živi u divnom selu Obrežu. Radi u svojoj velikoj bašti. Drži psa riđe dlake, šarenu mačku i žute piliće. Šeta kuće i hrani mačora. Ne drži ga jedno mesto. Misli da je spavanje čisto gubljenje vremena pa se zato budi oko pet sati ujutru. Ne gustira kafu nego je popije naiskap. Obožava knedle. Prave su mu poslastice šunka i ljuta papričica. U slana jela od supe do mesa stavlja biber. Vozi bicikl. Ide njime u prodavnicu i nazad. Takođe vozi i kola. Iako ima sedamdeset i pet godina on svašta ume i može jer je iskusan. Snalažljiv je i pametan. Na televiziji se divi sportistima i svaki dan gleda vesti. Dolazi mi u posetu i dugo razgovara sa mamom. Svaki put kad dođem u Obrež, on se hvali svojim ordenima za rad, izgradnju Novog Beograda i svojom nagradom za inovacije.

Srećna što je moj deka ovakav i mislim da ne treba da se promeni.

Maša Perepeliuc

PREDSTAVIĆU VAM...

Mnogo ljudi me čini srećnim u mom odrastanju i detinjstvu, ali neko ko me čini najsrećnijim je moja mama.

Moja mama se zove Nataša. Ima četrdeset tri godine. Krasi je poluduga crna kosa, krupne crne oči. Visoka je i mršava. Oblači se sportski, a kao opravdanje za to uvek govori da je to samo zato što se druži sa decom. Ne voli da se šinka, ali ume da me iznenadi i bude vrlo elegantna u „ posebnim prilikama“. Kod nje mora da bude red, rad i disciplina. Vredna je pa to očekuje i od drugih. Ne voli nečistoću i uvek se trudi da nam u kući sve bude čisto. Jako se razljuti kada je neko laže. Misli da su deca najiskrenija bića i uživa u njihovom društvu. U životu je radila mnogo poslova dok nije našla svoj- posao učitelja. Prijatelje voli i ceni, a o ljudima koji su je u životu povredili ne želi ni da priča. NJeni pokloni meni su uglavnom knjige sa posvetom. Vodi me u bioskop, pozorište, a nije joj ni strano kada napolju nema drugara da izađe i igra fudbal sa mnom.

Volim svoju mamu zato što je moja i meni najbolja.

Božidar Lipovac

MOJA DRAGA OSOBA

U životu je jako važno da imamo mnogo prijatelja. Sa njima se družimo i uvek su tu kada nam je potrebna pomoć. Ali ja danas neću pisati o prijateljima, već o jednoj osobi koja mi je podarila ovaj život, a to je moja mama.

Njeno divno ime je Jelena. Ona je divna. Ima oči kao dva blistava jezera. Na njenom licu su dva mala, rumena obraza koji liče na tek procvale crvene ruže. Njena svilenasta smeđa kosa leprša kao list na vetru. Volim kada čujem njen mio i brižan glasić koji podseća na najlepší cvrkut ptica.

Mama i ja volimo da radimo razne stvari zajedno. Često se šetamo i zajedno vozimo bicikle, a pošto obe volimo matematiku u slobodno vreme radimo takmičarske zadatke. Volimo da čitamo i pravimo kolače. To je naša zabava. Uvek me bodri na takmičenjima i priredbama posle se počastimo nekim slatkišem. Igramo „Uno“ i „Ne ljuti se čoveče.“ Mama voli da idemo u bioskop.

Ona radi u „Telekomu“, a ja uvek volim da je posetim. Tamo ima dobre kolege Veru i Uroša. Oni mi uvek pomažu kada mi je potrebna pomoć. Ali dosta o njima, hajde da vam pričam o mojoj mami. Ona voli da se odmori, a uvek ujutru kada se sprema za posao kaže: „jedva čekam da se uveče vratim kući i da se lepo odmorim“. I tako uvek priča. Ona je dobra i najbolja, i kakva god bila i šta god radila ona je moja i najbolja mama na svetu.

Mnogo je volim jer je baš ona moja mama, i svima želim da budu srećni sa svojom porodicom jer je porodica najveća sreća i blago na svetu. Uz moju mamu moje detinjstvo je postalo lepše.

Petra Miladinović

MOJA DRAGA OSOBA

U mom okruženju postoje mnoge osobe koje moj život čine lepšim. Svaki uspeh koji sam postigla ne bih mogla da ostvarim da nije bilo moje porodice. Osoba koja se jako trudi da mi detinjstvo bude lepo je moja mama, koja sve čini da bih bila srećna.

Zove se Stela. Ima četrdeset leta. Po zanimanju je marketing menadžer. Njene oči su boje reke, a pepeljasto smeđa kosa izgleda kao grane koje se nadvijaju nad tom rekom. Svaki njen široki osmeh mi dan ulepšava. Obrazi su joj rumeni kao tek procvetao puupoljak crvene ruže. Ima prćast nos kao meda kojeg mi je oklonila. Nežno lice me uvek podseti na male pahulje koje zimi dolaze u naš kraj da otplešu svoju tačku. Čini mi se da uvek negde žuri pa često ne mogu da je stignem. Srednjeg je rasta i uvek nasmejana. Voli elegantno da se obuče, ali ne i da nosi štikle. Iako ponekad stroga uvek je spremna na šalu i smeh. Ako se zbog obaveza dogodi da nismo imali vramena da razmenimo nežnosti ona nas u prolazu poljubi, zagrlji i kaže da nas voli. To traje nekoliko sekundi i zovemo je „dnevna doza ljubavi“.

Ti naši zagrljaji su mi u sećanju od najranijeg detinjstva. Daju mi snagu kada se zabrinem ili klonem. Zagrljaj je znak podrške, utehe, bliskosti i naravno ljubavi, a uravo sve to dobijam od moje mame. Zbog toga je moja mama osoba koja mi ulepšava život.

Simona Računica

MOJA DRAGA OSOBA

U životu imam puno dragih osoba. Tata, baka, brat i prijatelji su meni dragi, ali danas ću izdvojiti jednu osobu. To je moja majka.

Moja mama se zove Dragana, a ja joj iz ljubavi tepam „moja maki“. Ona ima četrdeset dva leta. Zelene oči koje sijaju kao dva bisera. Kosu zlatno smeđe boje, koja se na vetru viori. Po zanimanju je radnica u velikoj firmi. Mada i ako je mnogo umorna, ona je opet spremna na sve naše šale i nestašluke koje pravimo moj brat i ja. Visoka i vitka mama. Hrabra i jaka je ona žena. Druželjubiva, prijatna, blaga, vredna i sve to nju krasi u duši. Ima razumevanja za sve moje greške, a takođe i rešenja za sve moje probleme. U šetnji pored reke Sabe često se šalimo i pričamo. Kada dođemo kući, igramo razne društvene igre. Takođe, mnogo voli da čita razne knjige i časopise. Dok joj pravim frizuru, ona strpljivo čeka da je vidi.

Kada porastem volela bih da budem kao ona. Ustvari, ona je najbolja mama na svetu i zato je mnogo volim. Zahvaljujem joj za sve trenutke ispunjene srećom i ljubavlju u životu.

Andela Živković